

Publicerad 2012-10-12 15:26 av svepsjäl

Jag letade efter orden

Jag letade efter orden, ville sätta på pränt allt som hänt.

Jag sökte desperat, försökte hitta uttryck för alla intryck, för allt jag känt.

Jag försökte göra avtryck på mina vita pappersark.

Jag försökte förtvivlat vara stark, skriva med en kraft som jag betvivlat att jag någonsin haft.

Jag letade efter orden.

Jag tvingade, pressade, stressade fram dem, tills handen värkte av allt slit.

Men jag märkte att när jag fann dem var de redan förbrukade.

Så jag slukade böcker, svalde alla ord med flit.

Min språkliga aptit kunde inte stillas, och jag sög i mig allt, men det dög inte, jag svalt, fastän jag svalt mer än jag orkade.

Så jag grät tills jag torkade, skrattade tills jag var utskrattad.

Sen vaknade jag utmattad med tankar så nakna och utsatta, så jag klädde dem i ord.

Sen den dagen är orden mina vänner.

De bränner i magen, de rinner över och ut, och allt jag känner fastnar till slut på papper.

Och när det blöder kommer orden från hjärtat, i en flod, rinner långs åar och bäckar av blod.

Då gnistrar de och glöder så att det blir svarta fläckar av sveda på det blanka vita.

Jag har fått slita för att hålla reda på ett bibliotek av svarta dokument, så bränt av denna röda älv att det är oläsligt för andra än mig själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren svepsjäl med Poeter.se id #42828 innehar upphovsrätten